

Verslag excursie Windraak 4-12-2022

Met een temperatuur van rond het vriespunt starten we vanmorgen om 9 uur met een groep van 15 vogelaars vanaf de parkeerplaats aan de Windrakerberg. Het is duidelijk dat we ons hier in het zuiden van onze provincie bevinden: over diverse wandelpaadjes gaat het aardig op en neer. Op de stukjes door en langs het bos vinden we naast de algemenere soorten als roodborst, kool- en pimpelmees, vink, boomkruiper en -klever, ook vuurgoudhaantjes. Eerst alleen het geluid, maar daarna krijgen we ze ook te zien bij enkele met klimop begroeide bomen. Soms worden we getraakteerd op een wijds uitzicht en zien we in de verte groepen houtduiven, kauwen, zwarte kraaien en kieviten. Een op afstand langs vliegende roofvogel met nogal lange staart en 'ronde' vleugels moet een sperwer of havik zijn. De zware bouw en de rechtlijnige vlucht zonder hoogteverlies tijdens de glijpauzes laten de balans doorslaan ten gunste van havik.

Een van de paadjes loopt zo steil naar beneden, dat er traptreden zijn aangelegd. Voor laaglandbewoners doet dit on-Nederlands aan. Sijzen en kramsvogels hebben zich al gevestigd in hun winterkwartier. Wat verderop komen we langs de heemtuin van de plaatselijke IVN afdeling, waar we geelgors en putter aan onze lijst kunnen toevoegen. Bij een driesprong staat er tussen enkele bomen een voedertafel, waar een boomklever zich tegoed doet aan de aangeboden etenswaar.

Hierna bereiken we het open veld, dat hier voor een groot deel als natuurakker wordt beheerd met onder andere groenbemester en

wintertarwe. Een mannetje blauwe kiekendief trakteert ons op een mooie vliegshow, laag jagend op muizen en soms induikend. Na enkele vergeefse pogingen zegt hij zijn publiek vaarwel en gaat hij het waarschijnlijk verder proberen op een plek met minder afleiding. We steken een stukje een onverharde veldweg in waar een grote zwerm kneuen foerageert. Regelmatig kiezen ze allemaal tegelijk het luchtruim, wat best een indrukwekkend schouwspel is. In de omgeving zien we ook torenvalk, grote zilverreiger, graspiepers en een groep roeken. Een fazant laat zich even horen, maar zit goed verstopt tussen de dichte begroeiing.

De tijd vliedt: om 11 uur staan we aan de N276 in Windraak. Het oorspronkelijke plan was om deze over te steken en nog een rondje richting Watersley te lopen. De afgelopen twee uur hebben we ongeveer 3,5 km afgelegd; er staan ons nog ruim 5 km te wachten. Als we hetzelfde tempo aanhouden zullen we dus nog eens drie uur onderweg zijn. Voor de meeste deelnemers is dat wat te veel van het goede. Reden waarom we besluiten de excursie hier te beëindigen en de kortste weg terug naar de parkeerplaats te nemen, na al of niet eerst een kort bezoek aan de plaatselijke horeca te hebben gebracht.

